

Sygn. akt IV Pa 25/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Tomasz Koronowski

Protokolant: stażysta Cezary Kołodziejski

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2021 r. w Elblągu na rozprawie

sprawy z powództwa K. W.

przeciwko Zespołowi Szkół im. (...) w K.

o przywrócenie poprzednich warunków pracy

**wskutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 16 lutego 2021 r.,
sygn. akt IV P 137/20**

I. zmienia zaskarżony wyrok:

a) w punkcie pierwszym w ten sposób, że w miejsce przywrócenia powódki K. W. do pracy na poprzednich warunkach zasądza na jej rzecz od pozwanego Zespołu Szkół im. (...) w K. kwotę 21.238,80 (dwadzieścia jeden tysięcy dwieście trzydzieści osiem 80/100) złotych tytułem odszkodowania za niezgodną z prawem zmianę warunków pracy,

b) w punkcie drugim w ten sposób, że kwotę zasądzoną od pozwanego na rzecz powódki tytułem zwrotu kosztów procesu obniża z kwoty 1.800 zł do kwoty 300 (trzysta) złotych;

II. oddala apelację w pozostałej części;

III. oddala wnioski stron o zasądzenie kosztów procesu za instancję odwoławczą, złożone w apelacji pozwanego i w odpowiedzi powódki na tę apelację.

Sygn. akt IV Pa 25/21

UZASADNIENIE

Powódka K. W. pozwem z dnia 13 września 2019r., skierowanym przeciwko Zespołowi Szkół im. (...) w K., domagała się dopuszczenia do pracy na dotychczasowych warunkach, tj. w pełnym wymiarze w Zespole Szkół im. (...) w K.. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała m.in., że od dnia 1 lipca 2019r. była zatrudniona w pozwanym zespole szkół jako dyrektor. Zarządzeniem nr (...) Wójta (...) K. z dnia 28 czerwca 2019r. została odwołana ze stanowiska z dniem 1 lipca 2019r. Następnie decyzją Wójta (...) K. została zobowiązana do podjęcia pracy w Szkole Podstawowej im. (...) w T., w wymiarze 8/18, w celu uzupełnienia tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć. Powódka zakwestionowała zasadność i zgodność z prawem podjętej decyzji podnosząc, że art. 22 ust. 1 Karty Nauczyciela nie wprowadza dowolności przy nakładaniu obowiązku uzupełnienia zajęć poprzez podjęcie pracy w innej szkole. Zdaniem powódki warunkiem zgodnego z prawem powierzenia zajęć jest brak możliwości ich realizacji w szkole zatrudniającej

nauczyciela. Tymczasem warunki te nie zostały spełnione, gdyż istnieje możliwość powierzenia powódce pełnego wymiaru zajęć w pozwanej szkole.

W odpowiedzi na pozew pozwany Zespół Szkół im. (...) w K. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na jego rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu stanowiska pozwany wskazał m. in., że powódka zobowiązana została do uzupełnienia etatu w Szkole Podstawowej w T. na tym samym stanowisku na jakim pracuje w szkole macierzystej – nauczyciela szkoły podstawowej. Zdaniem pozwanego w takim przypadku zgoda nauczyciela nie jest konieczna. Ponadto według pozwanego uzupełnienie pensum nauczyciela w innej jednostce, nie powoduje zmiany pracodawcy i warunków pracy, powódka jest nadal zatrudniana w Zespole Szkół im. (...) w K. jako nauczyciel szkoły podstawowej, nie został jej też ograniczony wymiar zatrudnienia, co powoduje, że pozew o dopuszczenie do pracy jest bezzasadny. Ponadto pozwany wskazał, że dyrektor szkoły nie może w żaden sposób sprzeciwić się organowi prowadzącemu, który nakazuje nauczycielowi uzupełnienie pensum w danej szkole. Wskazując zasadność tej decyzji pozwany zaznaczył, że w związku z zakończeniem z dniem 1 września 2019r. funkcjonowania klas gimnazjalnych u pozwanego, zmniejszyła się liczba oddziałów z 26 do 24, a mimo to, nikt z nauczycieli nie otrzymał wypowiedzenia umowy o pracę. Według pozwanego z arkusza organizacyjnego wynikało, że brakuje nauczyciela do języka polskiego, a organ prowadzący wyraził zgodę na zatrudnienie trzech nowych nauczycieli. W związku z podjętymi informacjami organ prowadzący zobowiązał powódkę do uzupełniania obowiązkowego tygodniowego wymiaru godzin w innej szkole. Zdaniem pozwanego decyzja o uzupełnieniu pensum została podjęta z rozważą, po analizie sytuacji pozwanego oraz innych placówek (...). Według pozwanego przez ostatnie lata praktyka pedagogiczna powódki opierała się na 4 godzinach (...) tygodniowo. Pozwany podał, że w zakresie języka polskiego ukończyła studia podyplomowe i przez ostatnie 6 lat nie prowadziła zajęć z tego przedmiotu, a i wcześniej jej doświadczenie w tym zakresie było znikome. Uprawnienia do prowadzenia zajęć z dziećmi z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego powódka zdobyła 30 sierpnia 2012r. Od tego czasu jej doświadczenie w tej dziedzinie to 2 godziny indywidualnych zajęć rewalidacyjnych przez 5 miesięcy roku szkolnego (...). Natomiast w Szkole Podstawowej im. (...) w T. lekcje (...) prowadził nauczyciel języka polskiego z uprawnieniami do nauczania (...) (studia podyplomowe). Organ prowadzący uznał, że powódka ma w tym zakresie większe doświadczenie. Ponadto szkoła ta dysponowała dużą liczbą godzin ponadwymiarowych. Zdaniem pozwanego organ prowadzący dbając o właściwy poziom edukacji dzieci i młodzieży w gminie oraz mając na względzie wykorzystanie potencjału kadry pedagogicznej postanowił uzupełnienie etatu przez powódkę w Szkole Podstawowej w T..

Po rozpoznaniu powyższej sprawy wyrokiem z dnia 28 stycznia 2020r. Sąd Rejonowy w Ostródzie oddalił powództwo, orzekając jednocześnie o kosztach procesu. Wskutek postępowania apelacyjnego, sąd II instancji uchylił zaskarżony wyrok, znosząc postępowanie przed sądem Rejonowym w Ostródzie z zakresie rozpraw z dnia 28 stycznia 2019r. i z dnia 14 stycznia 2020r., oraz przekazał sprawę temu sądowi do ponownego zapoznania, pozostawiając mu rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy strona pozwana wniosła o umorzenie postępowania wskazując, że powództwo dotyczyło roku szkolnego 2019/2020, natomiast rozpoczęty jest już rok szkolny 2020/2021. Tym samym wydanie wyroku w przedmiotowej sprawie stało się zbędne i bezprzedmiotowe.

Pismem z dnia 28 września 2020r. powódka podtrzymała wnioski i twierdzenia pozwu a nadto wskazała, że nie ma przeszkód prawnych w kontynuowaniu postępowania, gdyż aktualnie również jest możliwe świadczenie przez nią pracy w pełnym wymiarze godzin dydaktycznych w szkole w K., natomiast ciągle uzupełnia ona swojej pensum w innej szkole. Nadto powódka przedstawiła godziny dydaktyczne, które mogły zostać jej przydzielone w roku szkolnym 2020/2021 w szkole K. bez uzupełnia jej pensum w szkole w T..

Wyrokiem z dnia 16 lutego 2021r. Sąd Rejonowy w Ostródzie przywrócił powódkę do pracy na dotychczasowych warunkach, tj. w pełnym wymiarze w Zespole Szkół im. (...) w K. (pkt I. wyroku); zasądził od pozwanego na rzecz

powódki kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt II. wyroku) oraz odstąpił od obciążenia pozwanego kosztami sądowymi, od uiszczenia których powódka była zwolniona z mocy prawa (pkt III. wyroku).

Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach i wnioskach:

Powódka od dnia 1 września 1989r. była zatrudniona jako nauczyciel Szkoły Podstawowej w K., zaś w dniu (...) została mianowana nauczycielem tej szkoły. Z dniem 1 września 1994r. została przeniesiona na swoją prośbę do Zespołu Szkół im. (...) w K. (wówczas Szkoła Podstawowa w K., następnie Zespół Szkoły Podstawowej i Przedszkola w K.). W dniu 20 września 2000r. powódce nadano stopień nauczyciela mianowanego, a 1 września 2002r. powierzono funkcję Dyrektora Zespołu (...) w K.. Aktem nadania z dnia 8 grudnia 2005r. nadano powódce stopień nauczyciela dyplomowanego.

Dalej Sąd Rejonowy wskazał, że powódka ma wykształcenie wyższe z przygotowaniem pedagogicznym oraz ponad 30-letni staż pracy zawodowej. Ukończyła studia magisterskie z (...), a nadto w 2001r. ukończyła studia podyplomowe z filologii polskiej oraz w 2012r. z oligofrenopedagogiki. Ma uprawnienia do nauczania (...), wiedzy o społeczeństwie i języka polskiego oraz prowadzenia zajęć rewalidacyjnych, w tym prowadzenia świetlicy szkolnej oraz pracy nauczyciela wspomagającego.

W związku z objętym przez powódkę stanowiskiem dyrektora, obniżono jej wymiar pensum, który wynosił od 5 do 6 godzin (...) tygodniowo. W 2005/2006 powódka prowadziła ponadto zajęcia z języka polskiego w wymiarze 5 godzin. W roku szkolnym 2013/2014 przez 5 miesięcy po 2 godziny tygodniowo prowadziła indywidualne zajęcia z dziećmi z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego. Natomiast w ostatnich latach prowadziła jedynie 4 godziny tygodniowo zajęć z (...).

Z ustaleń Sądu wynikało również, że zarządzeniem nr (...) Wójta (...) K. z dnia 28 czerwca 2019r. powódkę odwołano ze stanowiska Dyrektora Zespołu Szkół im. (...) w K. z dniem 1 lipca 2019r. Zarządzeniem nr (...) Wójta (...) K. z dnia 1 lipca 2019r. stanowisko pełniące obowiązki dyrektora Zespołu Szkół im. (...) w K. powierzono R. R. na okres od 1 lipca 2019r. do dnia powierzenia stanowiska wyłonionemu w drodze konkursu dyrektorowi, nie dłużej jednak niż na okres 10 miesięcy, tj. do dnia 30 kwietnia 2020r. R. R. pismem z dnia 28 sierpnia 2019r. złożyła rezygnację z powierzonej jej funkcji. Zarządzeniem nr (...) Wójta (...) K. z dnia 30 sierpnia 2019r. odwołano ją z pełnionej funkcji z dniem 31 sierpnia 2019r. Zarządzeniem nr (...) Wójta (...) K. z dnia 2 września 2019r. powierzono J. P. stanowisko pełniące obowiązki dyrektora Zespołu Szkół im. (...) w K. na okres od 2 września 2019r. do dnia powierzenia stanowiska wyłonionemu w drodze konkursu dyrektorowi, nie dłużej jednak niż na okres 10 miesięcy, tj. do dnia 30 czerwca 2020r.

W związku z zakończeniem funkcjonowania klas gimnazjalnych, w Zespole Szkół im. (...) w K. z dniem 1 września 2019r., zmniejszyła się liczba oddziałów z 26 do 24. Nikt z zatrudnianych nauczycieli nie dostał wypowiedzenia umowy o pracę, jedynie nauczyciele otrzymali polecenie uzupełnienia lub obniżenia pensum w innych szkołach. W dniu 22 sierpnia 2019r. przedstawiono plan związany z organizacją nowego roku szkolnego (...) placówki. Z ww. arkusza wynikało, że brakuje nauczyciela języka polskiego. Organ prowadzący wyraził zgodę na zatrudnienie trzech nowych nauczycieli. Dyrektor placówki oświatowej uzupełnił arkusz organizacyjny o aneks, który został zaakceptowany bez uwag Związku (...) w O..

Decyzją Wójta (...) K. z 23 sierpnia 2019r. powódkę zobowiązano do podjęcia pracy w Szkole Podstawowej im. (...) w T. od dnia 1 września 2019r. do dnia 31 sierpnia 2020r., w celu uzupełnienia tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych w wymiarze 8/18 na stanowisku nauczyciela szkoły podstawowej. Szkoła Podstawowa im. (...) w T. jest oddalona od pozwanego Zespołu Szkół o ok. 10 km. Powódka realizując powyższą decyzję miała przydzielone w roku szkolnym 2019/2020 10 godzin języka polskiego w K. i 8 godziny (...) w T., w tym 2 godziny zajęć rewalidacyjnych. Godziny te były rozdysponowane w ten sposób, że powódka wykonywała obowiązki przez trzy dni w tygodniu w K., a przez dwa w T..

Pismem z dnia 26 sierpnia 2019r. powódka wskazała, że nie ma żadnych przeszkód do przydzielenia jej zajęć w pełnym wymiarze czasu pracy w macierzystej szkole.

Sąd Rejonowy wskazał dalej, że zgodnie z pierwotną wersją arkusza organizacyjnego szkoły na rok szkolny 2020/2021, zatwierdzoną przez organ prowadzący, powódce przydzielono wyłącznie 10 godzin języka polskiego. Zajęcia, do prowadzenia których powódka jest uprawniona, zostały rozdysponowane w ten sposób, że:

1. w zakresie języka polskiego (55 godzin):

a) 10 godzin przypisano U. R. (1), nauczycielowi kontraktowemu;

b) 20 godzin przypisano A. G. (1), nauczycielowi o specjalizacji: język polski, która również miała 1 godzinę zajęć wokalnych (wymiar czasu pracy: 21/18). Ponadto nauczyciel ten w sierpnia 2020r. przeszedł na świadczenia kompensacyjne dla nauczycieli;

c) 15 godzin przypisano A. K., nauczycielowi o specjalności język polski, która również przydzielono 3 godziny zajęć rozwijających zainteresowania humanistyczne i 1 godzinę zajęć z wychowawcą (wymiar czasu pracy: 19/18)

2. w zakresie wiedzy o społeczeństwie (4 godziny) 4 godzin przypisano M. S. (1), nauczycielowi o specjalizacji historia, która również nauczać miała 16 godzin (...), a nadto przydzielono jej 1 godzinę wychowawczą (wymiar czasu pracy: 21/18);

3. w zakresie (...) (20 godzin):

a) 4 godziny przypisano J. P. (dyrektorowi szkoły; wymiar czasu pracy 4/4, zniżka 14);

b) 16 godzin M. S. (1), nauczycielowi o specjalności historia, która również 16 godzin (...) (wymiar czasu pracy: 21/18);

4. w zakresie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych (10 godzin), 10 godzina przeznaczona została dla A. S., nauczyciela o specjalności edukacja wczesnoszkolna, której przydzielono również 13 godzin jako logopeda szkolny;

5. w zakresie zajęć na świetlicy (14 godzin):

a) 12 godzin przydzielono E. B., nauczycielowi o specjalizacji nauczanie wczesnoszkolne, która ponadto miała przypisane 3 godziny edukacji wczesnoszkolnej i 7 godzin edukacji przez szachy (wymiar czasu pracy: 22/22);

b) 2 godziny przeznaczono dla J. R., nauczycielowi o specjalizacji geografia, któremu przydzielono również 6 godzin geografii, 2 godziny informatyki, 6 godzin (...), 1 godzinę zajęć rozwijających zainteresowania przyrodnicze i 1 godzinę wychowawczą (wymiar czasu pracy: 19/19);

6. w zakresie zajęć rewalidacji indywidualnej (22 godziny):

a) 10 godzin S. G., nauczycielowi o specjalizacji wychowanie fizyczne, któremu również przydzielono 8 godzin wychowania fizycznego, 4 godziny jako nauczyciel wspomagający i jedną godzinę wychowawczą (23/19),

b) 10 godzin J. K., któremu również przydzielono 11 godzin jako pedagog szkolny i 1,05 godziny doradztwa zawodowego (22,05),

c) 2 godziny E. P., nauczycielowi o specjalizacji nauczanie wczesnoszkolne, której również przydzielono 17 godzin edukacji wczesnoszkolnej, 1 godzinę zajęć kształtujących kreatywność (wymiar czasu pracy: 18/2).

Zgodnie z powyższym arkuszem organizacyjny wygenerowano 44,55 godzin ponadwymiarowych.

Natomiast po kilku aneksach do arkusza organizacyjnego powódce przydzielono 15 godzin języka polskiego. Zajęcia, do prowadzenia których uprawniona jest K. W., zostały rozdysponowane w ten sposób, że:

1. w zakresie języka polskiego (55 godzin):

a) 20 godzin przypisano U. R. (1), nauczycielowi o specjalizacji język polski i 2 godziny nauczania indywidualnego języka polskiego (wymiar czasu pracy: 22/18) – 4 godziny ponadwymiarowe;

b) 20 godzin przypisano A. K., nauczycielowi o specjalności język polski, która również przydzielono 3 godziny zajęć rozwijających zainteresowania humanistyczne, 1 godzinę dodatkowych zajęć z języka polskiego i 1 godzinę zajęć z wychowawcą (wymiar czasu pracy: 25/18) – 7 godzin ponadwymiarowych;

2. w zakresie wiedzy o społeczeństwie (4 godziny) 4 godzin przypisano M. S. (1), nauczycielowi o specjalizacji historia, która również nauczać miała 16 godzin (...), (wymiar czasu pracy: 20/18) – dwie godziny ponadwymiarowe;

3. w zakresie (...) (20 godzin):

a) 4 godziny przypisano J. P., dyrektorowi szkoły (wymiar czasu pracy 4/4, zniżka 14);

b) 16 godzin M. S. (1), nauczycielowi o specjalności historia, której przypisano również 16 godzin (...) (wymiar czasu pracy: 20/18) – 2 godziny ponadwymiarowe;

4. w zakresie zajęć na świetlicy (19 godzin):

a) 14 godzin przydzielono E. B., nauczycielowi o specjalizacji nauczanie wczesnoszkolne, która ponadto miała przypisane 6 godziny edukacji wczesnoszkolnej i 7 godzin edukacji przez szachy (wymiar czasu pracy: 27/22) – 5 godzin ponadwymiarowych

b) 2 godziny przeznaczono dla J. R., nauczycielowi o specjalizacji geografia, któremu przydzielono również 6 godzin geografii, 2 godziny informatyki, 6 godzin (...), 1 godzinę zajęć rozwijających zainteresowania przyrodnicze, 1 godzinę nauczania indywidualnego geografii i 1 godzinę wychowawczą (wymiar czasu pracy: 20/19) – 1 godzina ponadwymiarowa;

c) 3 godziny J. J. nauczycielowi o specjalizacji wychowanie fizyczne, któremu również przydzielono 16 godzin wychowania fizycznego, 1 godzinę zajęć kształtujących kreatywność, 1 godzinę wychowawstwa (21/19)

5. w zakresie zajęć rewalidacji indywidualnej (20 godzin):

a) 8 godzin S. G., nauczycielowi o specjalizacji wychowanie fizyczne, któremu również przydzielono 8 godzin wychowania fizycznego, 1 godzinę wychowawstwa (19/19),

b) 6 godzin J. K. nauczycielowi o specjalizacji pedagog, któremu również przydzielono 11 godzin jako pedagog szkolny, 4 godziny jako nauczyciel wspomagający i 1,05 godziny doradztwa zawodowego (22,05/21) – 1,05 godziny ponadwymiarowej;

c) 4 godziny A. S., której przypisano również 6 godzin nauczyciel wspomagający, 13 godzin bibliotek (23/21).

Łącznie wygenerowano 60,55 godzin ponadwymiarowych.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego w postaci dokumentów. Jak zaznaczył ten Sąd, zaoferowane dokumenty nie zawierały treści kwestionowanych przez strony, a jedynie były poddawane przez strony własnej, odmiennej ocenie, w zasadzie strony procesu jedynie odmiennie formułowały twierdzenia i wnioski na ich podstawie. Dowody znajdujące się w aktach sprawy (w tym aktach osobowych powódki i dokumentacji dotyczącej organizacji nauczania w pozwanej szkole) nie

budziły wątpliwości Sądu I instancji w zakresie swej wiarygodności. Dowody te, w jego ocenie, w pełni korespondują z twierdzeniami stron i składają się na ustalony w sprawie stan faktyczny. Nie były one kwestionowane przez strony postępowania, a nadto nie zachodziły również żadne wątpliwości, co do ich formy bądź treści.

Jednocześnie Sąd Rejonowy, w oparciu o art. 235² § 1 pkt. 5 kpc, oddalił wnioski dowodowe stron w postaci przesłuchania świadków i przesłuchania stron uznając, że zmierzają one do przedłużenia postępowania, a materiał dowodowy w postaci arkusza organizacyjnego i aneksów do niego jest wystarczający do rozpoznania niniejszej sprawy. Zdaniem Sądu Rejonowego teza dowodowa wnioskowanych dowodów nie wniosłaby do sprawy istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności.

W świetle tak ustalonego stanu faktycznego Sąd Rejonowy uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Sąd Rejonowy przypomniał, że powódka żądała dopuszczenia do pracy na poprzednich warunkach pracy, przez co dążyła do wykonywania obowiązków w pełnym tygodniowym wymiarze zajęć nauczyciela wyłącznie w Zespole Szkół im. (...) w K., po tym jak decyzją Wójt (...) K. jako organ prowadzący w rozumieniu Karty Nauczyciela uzupełnił jej pensum w Szkole Podstawowej im. (...) w T. od dnia 1 września 2019r.

Powódka realizuje obowiązek wynikający z decyzji organu prowadzącego polegający na realizacji części pensum w innej szkole, a w przedmiotowej sprawie domaga się przywrócenia poprzednich warunków pracy w zakresie miejsca świadczenia pracy, zmienionych jej wskazaną decyzją organu prowadzącego. Sąd Rejonowy zaznaczył w tym miejscu, że decyzja organu prowadzącego szkołę, oparta na art. 22 ust. 1 KN, nie stanowi wypowiedzenia zmieniającego warunki pracy, jednak w sferze obowiązków pracowniczych wywołuje skutki zbliżone do takiego wypowiedzenia. Zatem roszczenie powódki należało rozpatrywać jako żądanie przywrócenia poprzednich warunków pracy.

Sąd I instancji przytoczył treść art. 91c KN, zgodnie z którym w zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy w sprawach wynikających ze stosunku pracy nauczycieli stosuje się przepisy Kodeksu pracy. Przepisy Karty Nauczyciela nie określają konsekwencji nieuzasadnionego podjęcia przez organ prowadzący decyzji opartej na art. 22 ust. 1 KN. Konsekwencje te należy zatem określać na podstawie norm prawa pracy i przyjmować, że w razie wadliwości zmiany warunków pracy w zakresie miejsca świadczenia pracy nauczycielowi przysługuje roszczenie o przywrócenie poprzednich warunków pracy.

Dalej Sąd Rejonowy wyjaśnił, że podstawą do uzupełnienia nauczycielowi tygodniowego wymiaru zajęć jest art. 22 ust. 1 KN. Zgodnie z tym przepisem organ prowadzący szkołę może nałożyć na nauczyciela obowiązek podjęcia pracy w innej szkole lub szkołach i na tym samym lub – za jego zgodą – na innym stanowisku, w celu uzupełnienia tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych w wymiarze nie większym niż 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć. W wypadku niewyrażenia zgody nauczyciel otrzymuje wynagrodzenie za część obowiązkowego wymiaru zajęć.

W odniesieniu do złożonego przez stronę pozwaną wniosku o umorzenie postępowania Sąd Rejonowy wskazał, że powódka domagała się przywrócenia dotychczasowych warunków pracy, nie ograniczając tego żądania do roku szkolnego 2019/2020, a w toku postępowania jednoznacznie wskazała, że jej żądanie jest nadal aktualne i dotyczy bieżącego roku szkolnego 2020/2021, w którym nadal uzupełnia pensum w Szkole Podstawowej w T.. Mając na uwadze treść art. 316 § 1 kpc, Sąd Rejonowy przyjął więc, że nie zaistniały przesłanki do umorzenia postępowania określone w art. 355 kpc, w związku z tym oddalił wniosek o umorzenie postępowania.

Dalej Sąd I instancji zważył, że art. 22 ust. 1 Karty Nauczyciela poddaje nauczyciela szczególnym dyspozycjom przełożonych w sytuacji, gdy w szkole, w której jest zatrudniony, nie ma możliwości przydzielenia mu obowiązującego wymiaru zajęć. Może być wówczas zobowiązany do pracy w innej szkole w celu uzupełnienia tego wymiaru zajęć. Jest to zapis mający na celu zagwarantowanie nauczycielowi pracy w pełnym wymiarze godzin, w sytuacji, kiedy podmiot będący dla nauczyciela pracodawcą nie jest w stanie zapewnić mu pełnego etatu. Obowiązek podjęcia pracy na tym samym stanowisku w innej szkole lub szkołach nie wymaga zgody nauczyciela, natomiast podjęcie pracy w innej szkole na innym stanowisku niż dotychczas uzależnione jest od jego zgody. Między nauczycielem a szkołą, w

której uzupełnia on wymiar zajęć, nie powstaje stosunek pracy. Przez cały czas uzupełniania zajęć nauczyciel pozostaje wyłącznie pracownikiem dotychczasowej szkoły i to na pełnym etacie. Wynika to jednoznacznie ze zdania ostatniego art. 22 cyt. ustawy, że gdyby uzupełnienie zależało od jego zgody, a jej nie wyraził, to otrzymywałby wynagrodzenie jedynie za odpowiednią część etatu.

Sąd Rejonowy ponownie wskazał, że na skutek decyzji Wójta (...) K. z dnia 23 sierpnia 2019r., powódka uzupełniała pensum w Szkole Podstawowej w T. w roku szkolnym 2019/2020 i w dalszym ciągu uzupełnia etat tej szkole w roku szkolnym 2020/2021. Strona pozwana i przedstawiciele organu prowadzącego w toku postępowania wskazywali, że nie widzą przeciwwskazań, aby w roku szkolnym 2020/2021 powódka pełny tygodniowy wymiar czasu pracy wykonywała w szkole macierzystej, traktując przyjęte rozwiązanie jako tymczasowe. Mimo zmiany okoliczności i istnienia dodatkowych godzin, które mogły być przydzielone powódce, w dalszym ciągu uzupełnia ona tygodniowy wymiar zajęć w innej szkole.

Sąd Rejonowy powołał się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 1991r. (I PR 6/91), w którym wskazano, że ani art. 22 KN, ani żaden inny przepis tej ustawy nie regulują kwestii zakończenia skierowania do innej szkoły w celu uzupełniania obowiązkowego wymiaru zajęć. Zdaniem Sądu Najwyższego można bez zgody nauczyciela „skrócić okres tego zobowiązania i powrócić do sytuacji wyjściowej, tj. do wykonywania zatrudnienia tylko w jednej szkole. Stanowi to bowiem powrót do sytuacji normalnej, nie pogarszającej w żadnym zakresie pozycji nauczyciela.

Zasadą jest zatrudnienie nauczyciela mianowanego w pełnym wymiarze czasu pracy, który może być ograniczony tylko za jego zgodą i tylko w przypadku wystąpienia tzw. zmian organizacyjnych w szkole, o których stanowi Karta Nauczyciela. Realizacja zasady pełnego zatrudnienia nauczyciela mianowanego może się odbyć w formie dowolnych godzin, do których nauczyciel posiada kwalifikacje. W kolejności należy przydzielić godziny zajęć nauczycielom zatrudnionym u pracodawcy, a nie nauczycielom „z zewnątrz”, którzy jedynie uzupełniają pensum w danej szkole lub są na zastępstwo itp.

Jak podkreślił Sąd I instancji, podstawowym źródłem dowodowym w przedmiotowej sprawie był arkusz organizacyjny wraz z aneksami. Jako dokument sporządzany corocznie na podstawie planu nauczania, ma on charakter techniczny, co przejawia się tym, że stanowi on plan nauczania przeniesiony na konkretne zajęcia w konkretnym roku szkolnym. Ma on zatem podstawowe znaczenie dla organizacji zajęć w szkole, liczby zatrudnionych nauczycieli oraz uznania zaistnienia zmian organizacyjnych w szkole w danym roku szkolnym (tak m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 marca 2014r., sygn. akt I PK 221/13, OSNP 2015/8/109).

W ocenie Sądu Rejonowego analiza złożonych arkuszy organizacyjnych wraz z aneksami w pełni potwierdza słuszność stanowiska strony powodowej, zgodnie z którym w roku szkolnym 2020/2021 istnieje wystarczająca liczba godzin zajęć, których realizację można powierzyć powódce w ramach obowiązującego ją wymiaru pensum, zgodnie z jej kwalifikacjami. Strona powodowa w pismach procesowych, w tym z dnia 11 stycznia 2021r., w oparciu o arkusz organizacyjny pozwanej i aneksy do niego, wskazała liczbę godzin zajęć, prowadzonych przez innych nauczycieli w godzinach ponadwymiarowych, do których prowadzenia powódka jest uprawniona. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, powódka ma uprawnienia do prowadzenia zajęć (...), wiedzy o społeczeństwie, języka polskiego, zajęć rewalidacyjnych. Ponadto jako nauczyciel wypełniała wymagania z § 24 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 1 sierpnia 2017r. w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli (tekst jednolity: Dz. U. z 2020, poz. 1289) do prowadzenia zajęć na świetlicy. Mogła również wykonywać obowiązki nauczyciela wspomagającego na mocy § 15 powyższego rozporządzenia, z uwagi na ukończone studia podyplomowe z zakresu oligofrenopedagogiki.

W tym stanie rzeczy, Sąd I instancji uznał, że zachodzi możliwość powierzenia powódce zajęć w macierzystej szkole w wymiarze pełnego pensum. Tym samym nie było podstaw do zobowiązania powódki do uzupełnienia pensum w innej szkole. Przyczyna tej decyzji nie była rzeczywista i jako taka również nie spełniała przesłanek z art. 22 ust. 1 Karty

Nauczyciela. W związku z powyższym Sąd Rejonowy przywrócił powódkę do pracy na dotychczasowych warunkach pracy, tj. w pełnym wymiarze pensum w Zespole Szkół im. (...) w K. na mocy wyżej powołanych przepisów prawa.

Konsekwencją przegranej pozwanej w niniejszym procesie było obciążenie jej kosztami procesu na podstawie art. 108 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wskazaną w art. 98 § 1 kpc. Sąd Rejonowy wskazał, że na koszty procesu składało się

wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika powódki za postępowanie przed Sądem I instancji, przed Sądem Okręgowym jako Sądem II instancji i przed Sądem I instancji po przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania. Z uwagi na zawiły charakter sprawy i nakład pracy pełnomocnika powódki, obejmujący czterokrotne stawiennictwo na rozprawach, jak również sporządzanie pism procesowych na podstawie obszernej dokumentacji, które przyczyniły się do wyjaśnienia sprawy, Sąd Rejonowy zastosował czterokrotność stawki minimalnej zgodnie z treścią § 15 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018r. poz. 265). Stawkę minimalną za postępowanie w pierwszej instancji Sąd ten przyjął w kwocie 180 zł, a za postępowanie przed Sądem II instancji – w kwocie 90 zł zgodnie z treścią § 9 ust. 1 pkt 1 i § 10 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Łącznie Sąd I instancji zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.800 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu ($180 \times 4 + 90 \times 4 + 180 \times 4 = 1.800$ zł)

O kosztach sądowych Sąd Rejonowy rozstrzygnął na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2020, poz. 755 ze zm.) w zw. z art. 102 kpc. W ocenie Sądu, odstąpienie od obciążania strony pozwanej kosztami sądowymi, od obowiązku uiszczenia których powódka zwolniona była z mocy prawa, jest uzasadnione ze względów słuszności. Pozwana placówka realizuje zadania edukacyjne na rzecz dzieci i młodzieży i jest jednostką z zakresu finansów publicznych, a obciążenie jej kosztami sądowymi mogłoby doprowadzić do umniejszenia środków przeznaczonych na podstawowe zadania. Ponadto, strona pozwana została zobowiązana do zapłaty na rzecz powódki kosztów procesu, zatem dodatkowe nałożenie obowiązku uiszczenia kosztów sądowych stanowiłoby dla strony pozwanej nadmierne obciążenie.

Apelację od wyroku Sądu I instancji wywiódł pozwany Zespół Szkół im. (...) w K., zaskarżając powyższy wyrok w części dotyczącej pkt I. i II.

Zaskarżonemu wyrokowi pozwany zarzucił:

1) naruszenie prawa procesowego poprzez:

a) naruszenie art. 233 § 1 kpc polegające na przyjęciu przez Sąd, że zachodziła możliwość powierzenia powódce zajęć w macierzystej szkole w pełnym wymiarze pensum wynikające z oparcia rozstrzygnięcia Sądu przede wszystkim na arkuszu organizacyjnym pozwanej;

b) naruszenie art. 235² § 1 pkt 5 kpc poprzez nieuzasadnione pominięcie wniosków dowodowych strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków oraz przesłuchania stron;

c) naruszenie art. 355 kpc poprzez nieuzasadnioną odmowę umorzenia przez Sąd postępowania z uwagi na jego bezprzedmiotowość,

d) naruszenie art. 321 kpc poprzez orzeczenie ponad żądanie pozwu, ponieważ powódka domagała się przywrócenie do pracy wr. szkolnym (...);

2) naruszenie prawa materialnego poprzez błędną wykładnię normy prawnej zawartej w art. 22 ust 1 Karty Nauczyciela, poprzez przyjęcie, iż jego zastosowanie wymaga spełnienia dodatkowej przesłanki polegającej ja tym, że w dotychczasowym miejscu pracy nie jest możliwe zapewnienie nauczycielowi prowadzenia zajęć w wymiarze, co najmniej 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć.

W związku z powyższym pozwany wniósł o:

- 1) rozpoznanie sprawy na rozprawie, również pod nieobecność strony pozwanej
- 2) zmianę zaskarżanego wyroku i oddalenie powództwa w całości
- 3) zasądzenie od powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych lub przedłożonego spisu kosztów.

W uzasadnieniu apelacji pozwany wskazał w pierwszej kolejności, że zobowiązanie powódki do uzupełnienia pensum poprzez pracę w innej szkole następowało za każdym razem na podstawie art. 22 ust. 1 Karty Nauczyciela. Pozwany przedstawił zasady zastosowania instytucji uzupełniania pensum oraz wskazał, że uzupełnianie wymiaru zajęć nauczyciela w innej szkole do dnia 31 sierpnia 2019r. odbywało się na podstawie art. 220 ust. 1 pkt 3 ustawy z 16 grudnia 2016r. - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017r. poz. 60) zgodnie z którym „organ prowadzący przedszkole, szkołę, placówkę i ich zespoły może nałożyć na nauczyciela zatrudnionego na podstawie mianowania lub umowy o pracę na czas nieokreślony obowiązek podjęcia pracy w innej szkole lub szkołach, a także na tym samym lub - za jego zgodą - na innym stanowisku, w celu uzupełnienia tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych także w wymiarze większym niż 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć, jeżeli w dotychczasowym miejscu pracy nie jest możliwe zapewnienie nauczycielowi prowadzenia zajęć w wymiarze co najmniej 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć. Art. 22 ograniczenie wymiaru zatrudnienia ust. 1 zdanie drugie ustawy - Karta Nauczyciela stosuje się odpowiednio;” Od dnia 1 września 2019r. uzupełnienie etatu nauczyciela odbywa się zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy z 26 stycznia 1982r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2018r. poz. 967 i 2245 oraz z 2019r. poz. 730 i 1287): „organ prowadzący szkołę może nałożyć na nauczyciela obowiązek podjęcia pracy w innej szkole lub szkołach i na tym samym lub - za jego zgodą - na innym stanowisku, w celu uzupełnienia tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych w wymiarze nie większym niż 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć. W wypadku niewyrażenia zgody nauczyciel otrzymuje wynagrodzenie za część obowiązkowego wymiaru zajęć.”

Jak podkreślił apelant, zapisy art. 22 ust. 1 KN nie definiują warunków, na mocy których Wójt (...) może z tego prawa skorzystać. Przesłanki, które muszą być spełnione do zobowiązania nauczyciela do uzupełnienia pensum w innej szkole, obowiązywały do 31 sierpnia 2019r. (art. 220 ust. 3 ustawy z 16.12.2016r. - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo oświatowe).

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 233 § 1 kpc, polegającego na przyjęciu przez sąd, że zachodziła możliwość powierzenia powódce zajęć w macierzystej szkole w pełnym wymiarze pensum, pozwany wskazał, że oparcie rozstrzygnięcia przez Sąd I instancji na arkuszu organizacyjnym szkoły jest nieprawidłowe i sprzeczne z celami ustawy Karta Nauczyciela. Jak zaznaczył, Sąd jednocześnie pominął wnioskowane przez stronę pozwaną dowody z zeznań świadków jako niemające istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. Zdaniem pozwanego stanowi to daleko idącą niekonsekwencję Sądu I instancji, który w pierwszej części postępowania dotyczącej roku szkolnego 2019/2020 dopuścił i przeprowadził dowód z zeznań świadków na fakt możliwości powierzenia powódce zajęć w macierzystej szkole w pełnym wymiarze słusznie przyjmując, iż poza ustaleniami wynikającym z samego arkusza organizacyjnego istotnym będzie stanowisko i uzasadnienie min. dyrektora szkoły, a także przedstawiciela organ prowadzącego w tej kwestii.

W ocenie apelującego Sąd Rejonowy nie dokonał wnikliwej analizy godzin, gdyż liczba godzin przydzielonych w pierwszym arkuszu w porównaniu z arkuszem z sierpnia jest inna. Nie wzięto pod uwagę liczby godzin nauczyciela wspomagającego, decyzji o zmniejszeniu liczby godzin dla pedagoga oraz godzin świetlicy. Jak zaznaczył, troje dzieci zostało

przeniesionych do innej szkoły, przez co szkoła straciła 4 godziny zajęć rewalidacji indywidualnej. Przeniesienie kolejnego dziecka do szkoły specjalnej spowodowało zmniejszenie o 10 godzin, wymiaru zatrudnienia nauczyciela

wspomagającego. Łączna strata godzin do pierwszego arkusza wyniosła 14 godzin. Z kolei wykazani w pierwszym arkuszu nauczyciele z nadgodzinami nie posiadają nadgodzin w arkuszu z sierpnia.

Pozwany zaznaczył, że powódka wyraziła zgodę na zmiany, podpisując stosowny dokument, oraz ma gwarancję pracy po odejściu A. G. (1) na świadczenie kompensacyjne. Jednocześnie otrzymała ona zwiększony z 10 do 15 wymiar godzin w Zespole Szkół w K., choć w ocenie pozwanego nie była to dobra decyzja, biorąc pod uwagę nadal słabe wyniki po egzaminach próbnych.

Dalej apelując przedstawił sposób rozdziału godzin z poszczególnych przedmiotów wskazując, że:

w kwestii przydziału 55 godzin j. polskiego:

– U. R. (2) nauczyciel zatrudniony od roku szkolnego 2019/2020, doskonale sprawdzający się, po obserwacji lekcji bez zastrzeżeń do pracy a wręcz z ogromną pasją wykorzystujący możliwe techniki kształcenia na poziomie wykraczającym wiedzę oraz umiejętności zarówno Pań A. K., A. G. (1) i K. W., szczególnie przy pracy zdalnej. Nauczycielka posiada ogromny potencjał, wykazała się w ciągu roku szkolnego 2019/2020 zaangażowaniem w różne projekty zarówno z języka polskiego jak i pozostałe działania podejmowane w szkole. Podejmowała innowacyjne metody pracy, zyskała sympatie zarówno wśród uczniów, nauczycieli jak i rodziców (10h).

– A. G. (2) (20h) w momencie pracy nad arkuszem na rok (...) nie złożyła wypowiedzenia z pracy, informowała o prawdopodobnym przejściu na świadczenie kompensacyjne, jak jej sytuacja rodzinna nie ulegnie zmianie. Pani G. była nauczycielem muzyki również, ale jak sama mnie informowała te godziny pracy, które wykonywała z pasją i dużym zaangażowaniem zostały jej przez poprzednią dyrektor (KWW) zabrane, dlatego jedna godzina prowadzenia zespołu wokalnego była dla niej dużą radością.

– A. K., jako nauczyciel z dużym doświadczeniem zawodowym otrzymała kontynuację pracy ze swoimi uczniami (klasa 7a, 7b, 7c, 8a), otrzymała minimalną liczbę godzin aby zapewnić etat.

Pozwany nadmienił, że każda liczba godzin w każdej klasie z języka polskiego to 5 godzin tygodniowo a rozbiecie tych godzin jest niemożliwe.

Apelujący wyjaśnił dalej, że powódka (10 h) nie otrzymała większej liczby godzin ze względu na brak godzin języka polskiego, a nadto ze względu na mierny efekt jej pracy. Pozwany podkreślił, że wyniki egzaminu ósmoklasisty były niezadowolające. Znacząco wynik jednej klasy ósmej uczonej przez A. G. (1) odbiegał od wyniku klasy ósmej, nauczanej przez powódkę.

Pozwany wskazał dalej, że wynik egzaminu wg. danych województwa i kraju był w tzw. II staninie. W jego ocenie, to właśnie wyniki pracy powódki, jej ciągłe nieobecności w szkole na rozprawach sądowych i brak zaangażowania spowodował, że wynik jaki osiągnęła jej klasa przyczynił się do tego, że od września 2020r. nad sytuacją szkoły pochylili się (...) - (...) Kurator Oświaty i szkoła została zobligowana do wdrożenia Programu Poprawy Efektywności (...) na najbliższy rok szkolny z założeniem wydłużenia na kolejne trzy lata. Z wytycznych Kuratora jasno wynikało, aby nie każdy nauczyciel zatrudniony w szkole, jeśli nie sprawdza się w roli i nie przynosi efektów w postaci poprawy wyników, miał pracować na tym stanowisku.

Pozwany, mając na uwadze wytyczne, zadbał więc o to, aby każdy nauczyciel miał pracę, aby nie pozbawiać środków do życia nauczycieli, nie zwalniać nikogo. Nie ma tu przydzielonych nadgodzin jeśli nie wiążą się bezpośrednio z konkretną klasą.

Odnośnie godzin z wiedzy o społeczeństwie (4h) pozwany wskazał, że:

– w przeciwieństwie do powódki, M. S. (1) posiada kwalifikacje do nauczania wiedzy o społeczeństwie, ponadto otrzymała ona wychowawstwo dopiero od listopada w trakcie roku szkolnego.

Oдноśnie godzin z (...) (20h):

– J. P. – ze względu na zniżkę godzin tylko 4 godziny dydaktyczne, nie posiada nadgodzin

– M. S. (1) (16h) kontynuacja przedmiotu z uczniami, których już uczyła.

Poza tym, M. S. jest nauczycielem dyplomowanym, dobrym dydaktykiem ubogaca swój warsztat pracy, uczniowie bardzo ją cenią, nie posiada innych kwalifikacji niż nauczanie (...) i wiedzy o społeczeństwie.

Oдноśnie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych pozwany wyjaśnił, że w kwietniu otrzymał informację od rodziców, iż jedna z uczennic zostanie przeniesiona do szkoły specjalnej. Rodzice widząc niepełnosprawność dziecka i wiek, jaki już osiągnęło, nie widzieli możliwości kontynuacji edukacji córki w szkole i uznali, że odpowiedni będzie ośrodek wyspecjalizowany, co wiązało się z tym, że od nowego roku szkolnego 10 godzin zajęć nie będzie realizowane w ramach nauczyciela wspomagającego, ale uregulować można to dopiero, gdy dziecko zostanie przyjęte do placówki od 1 września. Ta sytuacja dawała dużą stratę godzin dla innych nauczycieli (P. A. S. oraz P. I. B.).

Pozwany wskazał dalej, że program komputerowy jest wyliczeniem suchych godzin dydaktycznych przypisywanych poszczególnym nauczycielom, nie stanowi perspektywy w działaniu. Pozwany musi mieć więc na uwadze dalszą perspektywę, Dlatego w maju, robiąc przymiarki do nowego roku szkolnego, pozwany nie wie, jakie nowe sytuacje mogą się zdarzyć od września. Ponadto dając nauczycielowi gwarancję zatrudnienia, pozwany musi się z niej wywiązać.

Oprócz tego dodatkowo pozwany był poinformowany, że uczeń korzystający z rewalidacji indywidualnej w wymiarze 2 godzin, też zmieni szkołę od września jeśli rodzice załatwią swoje sprawy prywatne i tak też się stało. Wiązało się to ze stratą kolejnych godzin. Identyczna sytuacja zdarzyła się w sierpniu, ze względu na sytuację rodzinną kolejnego z uczniów korzystających z rewalidacji indywidualnej – kolejne 2 godziny zostały odjęte od pierwszej wersji arkusza.

Oдноśnie zajęć świetlicowych pozwany wskazał, że na etapie tworzenia pierwszego arkusza godzin świetlicy było 14 i nie zapewniało to opieki dla uczniów, których rodzice złożyli stosowne podania w lipcu. Dlatego też, kosztem biblioteki – zmieniając zatrudnienie za zgodą organu prowadzącego, pozwanemu udało się pozyskać dodatkowe godziny świetlicy, które zostały inaczej rozdysponowane, tj. E. B. ze względu na to, że wracała z urlopu macierzyńskiego; Z. S., która nie mogła być zatrudniona jako nauczyciel edukacji wczesnoszkolnej, bo nie było klasy, którą mogłaby objąć. Należało zagwarantować jej zatrudnienie, w związku z tym, że jest ona nauczycielem, który jako jedyny ma wykształcenie i może prowadzić zajęcia edukacji przez szachy i ten sposób pozwany mógł zaspokoić część etatu, by jej nie zwalniać.

Pozwany wyjaśnił w tym miejscu, że E. B. ma etat połączony z kilku specjalności o różnym pensum. Praca w świetlicy to różne godziny i aby zachować płynność

pozwany nie mógł dać ww. tylko etatu, gdyż byłaby w szkole praktycznie 7, 8 godzin dziennie, a liczba tzw. okienek byłaby według pozwanego nieetyczna.

Z kolei przydział godzin świetlicy dla J. R. wiązał się z tym, że etat jest zapewniony bez żadnej nadgodziny. Pozwany wyjaśnił, że J. R. jest geografem, może uczyć informatyki i techniki, i aby zapewnić jednemu nauczycielowi pełny etat, nie zwalniać go, pozwany musiał ograniczyć etat M. D., który ze względu na brak godzin dydaktycznych u pozwanego, jak również nie chcąc zrobić studiów podyplomowych, które pozwany mu proponował w ramach dofinansowania ze środków szkoły, musiał uzupełnić etat w innych placówkach w gminie K..

Oдноśnie zajęć rewalidacyjnych pozwany wskazał, że S. G. otrzymała 8 godzin wychowania fizycznego, nie mogła otrzymać więcej, gdyż w nowym roku szkolnym nie było etatu dla nauczycieli wychowania fizycznego i nauczyciel Pan L. M. posiadający 13 godzin tego przedmiotu otrzymał wypowiedzenie. W poprzednim roku był już informowany o tej sytuacji, wiedział, że jest to ostatni rok, gdy pozwany mógł zagwarantować mu tylko tyle etatu. Pani G. w arkuszu z sierpnia miała zmianę w przydziale, gdyż zmniejszyła się liczba godzin nauczyciela wspomagającego. Pierwotnie przydzielone ww. nadgodziny pozwany rozdysponował na innych nauczycieli do uzupełniania etatów.

Z kolei Pani K. zastępowała od ubiegłego roku Panią M. Z., zatem jej wymiar godzin, przy zmianie wymiaru liczby godzin pedagoga do pół etatu, przy nieobecności Z., nie mógł być zmniejszony, aby gdy ta wróci od 23 grudnia 2020r. mogła mieć zagwarantowane godziny pracy. Nauczycielowi, który jest w ciągu trwania roku szkolnego na urlopie zdrowotnym, nie można zmniejszyć wymiaru godzin pracy.

E. P. została zaś bez przydzielonych nadgodzin w sierpniu w sytuacji wynikłej w wakacje.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Sąd art. 355 kpc poprzez nieuzasadnioną odmowę umorzenia przez Sąd postępowania z uwagi na jego bezprzedmiotowość, pozwany wskazał, iż faktycznie powódka odwołała się od powierzenia jej wykonywania pracy w innej placówce oświatowej w poprzednim roku szkolnym. Akt prawny, na podstawie którego doszło do modyfikacji stosunku pracy powódki, utracił moc obowiązującą z uwagi na upływ czasu powierzenia. Z kolei powierzenie powódce uzupełniania pensum w roku szkolnym 2020/2021 nastąpiło na podstawie kolejnego zarządzenia Wójta (...) K., opartego na zupełnie nowych podstawach faktycznych. Ostatecznie zaś pozwany wskazał, że nawet gdyby przyjąć, iż brak było podstawą dla umorzenia postępowania na podstawie art. 355 kpc, to Sąd dopuścił się naruszenia art. 321 kpc.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie w całości oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Zdaniem powódki apelacja pozwanego stanowi jedynie nieuzasadnioną polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Rejonowego oraz właściwym zastosowaniem prawa materialnego. Jest oczywistym bowiem, że powierzenie nauczycielowi częściowej realizacji tzw. „pensum” w innej szkole, jest dopuszczalne wyłącznie, wówczas gdy spełnione są przesłanki powierzenia określone w art. 22 ust. 1 KN. Podstawową przesłanką zastosowania przepisu jest zaś brak możliwości realizacji „pensum” w szkole, w której zatrudniony jest nauczyciel. Powódka, przytaczając treść uzasadnienia Sądu I instancji wskazała, że w jej przypadku wykazano, że taka możliwość istnieje. Twierdzenia strony pozwanej zawarte w apelacji, dotyczące nauczycieli języka polskiego, wiedzy o społeczeństwie, (...), a także zajęć rewalidacyjno-wychowawczych i świetlicowych, w jej ocenie, są jedynie „pustą” polemiką z prawidłowymi ustaleniami Sądu Rejonowego. W toku postępowania przed Sądem I instancji jednoznacznie wykazano zaś możliwość wykonywania przez powódkę pracy w pełnym wymiarze godzin w szkole, w której jest zatrudniona.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zaskarżony wyrok podlegał zmianie, aczkolwiek z innych przyczyn niż wskazywane w apelacji.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że postępowanie apelacyjne ma merytoryczny charakter i jest dalszym ciągiem postępowania rozpoczętego przed sądem pierwszej instancji. Zgodnie z treścią art. 378 § 1 kpc, sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji, w granicach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania. Sąd Najwyższy stwierdził, iż sformułowanie „w granicach apelacji” wskazane w tym przepisie oznacza, iż sąd drugiej instancji między innymi rozpoznaje sprawę merytorycznie w granicach zaskarżenia, dokonuje własnych ustaleń faktycznych, prowadząc lub ponawiając dowody albo poprzestaje na materiale zebranym w pierwszej instancji, ustala podstawę prawną orzeczenia niezależnie od zarzutów podniesionych w apelacji oraz kontroluje poprawność postępowania przed sądem pierwszej instancji, pozostając związany zarzutami przedstawionymi w apelacji, jeżeli są dopuszczalne, ale biorąc z urzędu pod uwagę nieważność postępowania, orzeka co do istoty sprawy stosownie do wyników postępowania (por. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2008r., sygn. akt, OSN 2008/6/55). Tym samym sąd II instancji ma pełną swobodę jurysdykcyjną, ograniczoną jedynie formą zaskarżenia. Usytuowanie sądu II instancji, jako sądu ad meritum oznacza więc – w granicach wniesionej apelacji – powinność sądu rozważenia na nowo całego zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz dokonania jego własnej samodzielnej oceny prawnej.

W świetle powyższego wskazać trzeba, że pozwany zarzucił Sądowi I instancji naruszenie art. 233 § 1 oraz art. 235² § 1 pkt 5 kpc, poprzez przyjęcie – w oparciu o arkusz organizacyjny pozwanego – że zachodziła możliwość powierzenia

powódce zajęć w macierzystej szkole w pełnym wymiarze pensum. Zdaniem pozwanego, pominięcie dowodu z zeznań świadków oraz przesłuchania stron, po pierwsze stanowi o niekonsekwencji Sądu I instancji, który przy pierwszym rozpoznaniu sprawy uznał, że dla ustalenia możliwości powierzenia powódce zajęć w macierzystej szkole w pełnym wymiarze, poza ustaleniami wynikającymi z samego arkusza organizacyjnego, istotnym jest stanowisko i uzasadnienie między innymi dyrektora szkoły a nadto przedstawiciela organu prowadzącego w tej kwestii. Nadto, jak podnosił pozwany, powyższe skutkowało brakiem wnikliwej analizy Sądu I instancji godzin i różnic w ich przydziale wynikających pomiędzy arkuszami sporządzanymi w 2019r.

Zdaniem Sądu Okręgowego poczynione przy ponownym rozpoznaniu sprawy przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne, pomimo zarzutów podnoszonych przez apelującego, okazały się wystarczające dla rozstrzygnięcia. Przypomnieć wypada, że powództwo dotyczyło roku szkolnego 2019/2020, choć jednocześnie w toku postępowania powódka podtrzymała swoje stanowisko wskazując, że również w roku szkolnym 2020/2021 w dalszym ciągu uzupełniała pensum w szkole w T.. Rację w tym miejscu należy przyznać pozwanemu, który podkreślał, że powierzenie powódce kolejnych godzin nauczania również w roku szkolnym 2020/2021 miało miejsce w oparciu o kolejną decyzję organu prowadzącego, zaś obowiązek uzupełnienia pensum w roku 2019/2020 wygasł na skutek upływu czasu, jaki został wskazany w decyzji Wójta (...) K. z dnia 23 sierpnia 2019r. Tymczasem uzasadnienie Sądu I instancji w części dotyczącej ustaleń faktycznych, w zakresie rozdziału godzin poszczególnych przedmiotów nauczania, bezsprzecznie koncentrowało się na danych wynikających z arkusza organizacyjnego dotyczącego roku szkolnego 2020/2021. Z tych też względów należało ocenić, że ustalenia Sądu I instancji jedynie pośrednio pozwoliły na wskazanie sposobu podziału poszczególnych godzin pomiędzy nauczycieli zatrudnianych przez pozwanego w roku szkolnym 2019/2020. W połączeniu jednak z danymi wynikającymi z dołączonego do akt sprawy arkusza organizacyjnego na rok 2019/2020 i niekwestionowanymi przez powódkę twierdzeniami pozwanego zawartymi w apelacji w zakresie rozdziału ilości poszczególnych godzin, ustalenia Sądu I instancji dawały dostatecznie jasną podstawę do przyjęcia, że w pozwanym Zespole Szkół zatrudnieni byli nauczyciele, którzy również, tj. na równi z powódką, mogli być typowani do uzupełnienia pensum w innej placówce.

Podkreślenia jednak wymaga, że najistotniejszą kwestią stanowiącą podstawę do wydania korzystnego dla powódki rozstrzygnięcia i oddalenia apelacji pozwanego jest ustalenie, że w decyzji organu prowadzącego z dnia 23 sierpnia 2019r. o uzupełnieniu pensum

powódki nie zostały wskazane żadne kryteria doboru powódki do uzupełnienia pensum w innej szkole.

Powtórzyć więc należy za Sądem I instancji, że stosownie do art. 10 ust. 5 pkt 6 Karty Nauczyciela, nauczyciel zatrudniony na podstawie mianowania powinien pracować w pełnym wymiarze zajęć. Odstępstwa od tego ustawowego wymagania przewiduje art. 22 ust. 1 i 2 Karty Nauczyciela, zgodnie z którym organ prowadzący szkołę może nałożyć na nauczyciela obowiązek podjęcia pracy w innej szkole lub szkołach i na tym samym lub - za jego zgodą - na innym stanowisku, w celu uzupełnienia tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych w wymiarze nie większym niż 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć. W wypadku niewyrażenia zgody nauczyciel otrzymuje wynagrodzenie za część obowiązkowego wymiaru zajęć. Zasada ograniczenia zatrudnienia nauczyciela zatrudnionego na podstawie mianowania do wymiaru nie niższego niż 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć i proporcjonalnego zmniejszenia wynagrodzenia może być – za zgodą nauczyciela – stosowana również w wypadku, gdy z przyczyn, o których mowa w art. 20 ust. 1, nie ma możliwości zatrudnienia nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć oraz nie istnieją warunki do uzupełnienia tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych w innej szkole. W razie braku zgody nauczyciela zatrudnionego na podstawie mianowania na ograniczenie wymiaru zatrudnienia i proporcjonalne zmniejszenie wynagrodzenia, stosuje się przepisy art. 20.

Jak słusznie zauważył Sąd I instancji, nauczyciel może odmówić uzupełnienia pensum tylko wówczas, gdy organ prowadzący nakłada polecenie uzupełnienia pensum na innym stanowisku niż dotychczasowe, a taka sytuacja w rozpatrywanej sprawie nie zachodziła. Odmowa uzupełnienia pensum na takim samym stanowisku będzie zatem nieskuteczna.

Powyższe nie pozwala jednak, by decyzja organu prowadzącego o uzupełnieniu pensum przez danego nauczyciela mogła pomijać wskazanie kryteriów, które przesądziły o wytypowaniu właśnie tego nauczyciela do uzupełnienia pensum. Zważyć w tym miejscu należy, że w przypadku zmian organizacyjnych lub zmian planu nauczania uniemożliwiających dalsze zatrudnienie nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć nie stosuje się trybu wypowiedzenia zmieniającego z art. 42 kp ze względu na szczególnie i odrębnie wyczerpująco uregulowany tryb postępowania w art. 20 ust. 1 i 2 w zw. z art. 22 ust. 2 Karty Nauczyciela. Decyzja organu prowadzącego szkołę, oparta na art. 22 ust. 1 KN, nie stanowi więc wypowiedzenia zmieniającego warunki pracy. Mając jednak na uwadze, że w sferze obowiązków pracowniczych wywołuje ona skutki zbliżone do takiego wypowiedzenia, ocena zasadności decyzji organu prowadzącego co do warunków dalszego zatrudnienia nauczyciela nie może się odbywać bez uwzględnienia zasad obowiązujących przy tego typu wypowiedzeniu. Powyższe prowadzi do wniosku, że skoro zarządzenie organu prowadzącego wywołuje skutki w sferze prawa pracy, to powinno ono zawierać uzasadnienie. Wskazać bowiem należy, że w przypadku, gdy danego przedmiotu uczy kilku nauczycieli i dyrektor wypowiada stosunek pracy jednemu z nich, bądź też nakłada na niego obowiązek uzupełnienia pensum w innej szkole, nauczyciel ma prawo do kontroli, czy zostały w stosunku do niego spełnione warunki określone w art. 22 ust. 2 w związku z art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela, a tym samym do merytorycznej oceny działań pracodawcy na podstawie ww. przepisów, łącznie z weryfikacją kryteriów wytypowania nauczyciela do uzupełnienia pensum. Kontrola taka możliwa jest tylko w przypadku jednoznacznego wskazania kryteriów, którymi posłużył się organ, typując nauczyciela do uzupełnienia pensum, jak również przyczyn, dla których został wytypowany konkretny nauczyciel. Kryteria leżące u podstaw decyzji organu prowadzącego winny być więc dla nauczycieli obiektywne i jasne; nie mogą być dowolne i dyskryminacyjne. Kryteria te, po wniesieniu przez nauczyciela odwołania (pozwu) podlegają zaś ocenie sądu rozpoznającego sprawę.

Powyższe oznacza, że pracodawca (tu: w miejsce pracodawcy organ prowadzący szkołę), dokonując zmian organizacyjnych pociągających za sobą konieczność zmniejszenia zatrudnienia, nie ma zupełnej swobody działania w zakresie zwolnienia pracowników, czy też nakazania im uzupełnienia pensum w innej placówce. Musi przyjąć obiektywne, racjonalne kryteria pozwalające wyłonić kandydatów do zwolnienia / uzupełnienia pensum, którzy byliby najmniej przydatni dla realizacji celów pracodawcy, bez naruszania przy tym zasad współzycia społecznego. Tym samym organ prowadzący ma obowiązek wskazania kryteriów oraz przyczyny wytypowania danego nauczyciela w sposób konkretny, jasny i zrozumiały. Jego oświadczenie zawarte w decyzji musi być należycie umotywowane i na tyle skonkretyzowane, by w danych okolicznościach faktycznych nie budziło wątpliwości, z jakim konkretnie zachowaniem nauczyciela lub okolicznościami jego pracy należy je łączyć. Opis przyczyny musi umożliwiać przy tym jej indywidualizację w miejscu i czasie. Wskazać w tym miejscu należy, że zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem Sądu Najwyższego, wskazanie faktów i rzeczowych okoliczności dotyczących osoby pracownika bądź jego zachowania w procesie świadczenia pracy lub zdarzeń, także niezależnych od niego, mających wpływ na decyzję pracodawcy, spełnia warunek podania konkretnej przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 1999r., sygn. akt I PKN 47/99, OSNP 2000/14/548). Konkretność wskazania tej przyczyny należy każdorazowo oceniać jednak z uwzględnieniem innych, znanych pracownikowi okoliczności uściślających tę przyczynę (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 września 1998r., sygn. akt I PKN 271/98, OSNP 1999/18/577). Skoro, jak już wyżej wskazano, zarządzenie organu prowadzącego wywołuje skutki w sferze prawa pracy, to stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w przywołanych wyrokach znajduje pełne przełożenie na warunki zatrudnienia nauczycieli.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, że naruszenie zasad dotyczących wskazania kryteriów doboru danego nauczyciela do uzupełnienia pensum ma miejsce nie tylko wówczas, gdy organ prowadzący nie wskazuje w ogóle przyczyny wypowiedzenia, lecz również wówczas, gdyż wskazana przez niego przyczyna jest niedostatecznie konkretna i niezrozumiała dla pracownika.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, nie budziło wątpliwości, że wskazane wyżej zasady nie zostały zachowane. Decyzja organu prowadzącego o uzupełnieniu przez powódkę pensum w Szkole Podstawowej w T. nie zawiera bowiem żadnego uzasadnienia, nie wskazuje ani na kryteria, jakimi kierował się ten organ przy typowaniu powódki do uzupełnienia pensum, ani nie wskazuje na wynik oceny pracy powódki na tle pozostałych zatrudnionych w pozwanym zespole szkół nauczycieli. Trzeba w tym miejscu podkreślić, że wskazanie takich kryteriów nie było

szczególnie trudne, co jednoznacznie potwierdza uzasadnienie apelacji, zawierające przecież szczegółowe porównanie sytuacji powódki i innych nauczycieli, co do których konieczne było uzupełnienie etatu o godziny zajęć spoza podstawowych kwalifikacji. Tym samym należy przyjąć, że powódka nie została poinformowana, z jakich przyczyn została wytypowana do uzupełnienia pensum w szkole w T.. Co więcej, ze złożonego pozwu wynika, iż po odwołaniu jej ze stanowiska dyrektora, była pewna, że będzie świadczyła pracę w pełnym wymiarze w macierzystej szkole, tym bardziej, że wystąpił wakat do pracy nauczyciela języka polskiego. Potwierdza to również odpowiedź na pozew, z której wynika, że organ prowadzący kierował się własnym uznaniem przy doborze, ale nie wyjaśnił powodów, dlaczego właśnie ją wytypował. W tej sytuacji sądowa kontrola ww. decyzji byłaby więc jedynie iluzoryczna, gdyż brak uzasadnienia decyzji nie pozwalał na ocenę, czy zastosowane przez organ kryteria były obiektywne, rzeczywiste i prawdziwe.

Z powyższych względów za bezzasadny należało uznać zarzut pozwanego dotyczący naruszenia normy art. 22 ust. 1 KN poprzez przyjęcie, że jego zastosowanie wymaga spełnienia – w oparciu o przepis art. 220 ust. 1 pkt 3 ustawy wprowadzającej przepisy ustawy – Prawo oświatowe – dodatkowej przesłanki, tj. zapewnienia nauczycielowi minimum 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć. Skoro bowiem u podstaw uwzględnienia powództwa – choć ostatecznie zmodyfikowanego do żądania zasądzenia na rzecz powódki odszkodowania – legły względy de facto formalne – brak wskazania w decyzji Wójta kryteriów doboru nauczycieli do uzupełniania pensum w innej placówce, nie zaś materialne – zarzut ten nie mógł się ostać, gdyż nie miał wpływu na ostateczną treść rozstrzygnięcia.

Skoro zaś decyzję organu prowadzącego należało uznać za niezgodną z prawem, na mocy odesłania z art. 91c ust. 1 Karty Nauczyciela, powódce przysługują roszczenia określone w Kodeksie pracy. Zważyć należy, że przepisy Karty Nauczyciela nie określają konsekwencji nieuzasadnionego podjęcia przez organ prowadzący decyzji opartej na art. 22 ust. 1 KN. Konsekwencje te należy zatem określać na podstawie norm prawa pracy i przyjmować, że w razie wadliwości zmiany warunków pracy w zakresie miejsca świadczenia pracy, nauczycielowi przysługuje roszczenie o przywrócenie poprzednich warunków pracy, przy czym należy mieć na uwadze treść art. 45 § 2 kp, zgodnie z którym sąd pracy może nie uwzględnić żądania pracownika uznania wypowiedzenia za bezskuteczne lub przywrócenia do pracy, jeżeli ustali, że uwzględnienie takiego żądania jest niemożliwe lub niecelowe; w takim przypadku sąd pracy orzeka o odszkodowaniu.

W świetle powyższego należy wziąć pod uwagę, że pierwotnie roszczenie powódki dotyczyło roku szkolnego 2019/2020, upłynął już więc okres delegowania, wynikający z decyzji organu prowadzącego. Nadto z oświadczenia pełnomocnika powódki wynikało, iż obecnie powódka świadczy już pracę w pełnym wymiarze pensum w macierzystej szkole. Z tych też względów przywrócenie powódki do pracy należało uznać za niecelowe, jednakże zasadne było zasądzenie na jej rzecz odszkodowania. W tej sytuacji za zbędne Sąd uznał szczegółowe odnoszenie się do zarzutów apelacji dotyczących naruszenia dalszych przepisów prawa procesowego, tj. art. 355 oraz art. 321 kpc.

Stąd też na podstawie art. 386 § 1 kpc, przepisów przywołanych wyżej oraz art. 47¹ kp, zgodnie z którym odszkodowanie, o którym mowa w art. 45, przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy, nie niższej jednak od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w części w punkcie I., zasądzając – w miejsce przywrócenia do pracy (w istocie: przywrócenia dotychczasowych warunków pracy) – od pozwanego na rzecz powódki odszkodowanie w wysokości trzykrotnego wynagrodzenia obliczonego jak ekwiwalent za urlop (3 x 7.079,60 zł – zaświadczenie z dnia 9 sierpnia 2019r. k.27; zaświadczenie z dnia 15 grudnia 2021r. k.260 nie było miarodajne dla rozstrzygnięcia, gdyż dotyczyło kolejnego roku szkolnego; pkt I. a. wyroku).

Jednocześnie w pkt I. b. Sąd Okręgowy obniżył kwotę zasądzoną przez Sąd I instancji od pozwanego na rzecz powódki tytułem zwrotu kosztów procesu, z kwoty 1.800 zł na 300 zł. W pierwszej kolejności wskazać należy, że Sąd I instancji błędnie zasądził na rzecz powódki dwukrotnie zwrot kosztów zastępstwa procesowego za pierwszą instancję. Zważyć należy, że postępowanie wszczynane jest tylko raz wniesieniem pozwu. W przypadku zaskarżenia orzeczenia sądu pierwszej instancji i uchylenia tego orzeczenia przez sąd odwoławczy oraz przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji celem ponownego rozpoznania sprawy, postępowanie toczące się ponownie stanowi jedynie kontynuację

postępowania zainicjowanego wniesieniem pozwu. Nie jest zatem to nowe, inne postępowanie w rozumieniu § 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, lecz przez cały czas jest to to samo postępowanie. Powódce, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa przez profesjonalnego pełnomocnika, za postępowanie pierwszoinstancyjne przysługiwało zatem jedno wynagrodzenie.

Sąd Okręgowy nie dopatrył się również podstaw do zastosowania zwiększenia należnej pełnomocnikowi powódki stawki wynagrodzenia. Biorąc bowiem pod uwagę, że brak obligatoryjnej części składowej decyzji Wójta (...) K. stanowił wystarczającą podstawę do uwzględnienia roszczenia powódki, nie można uznać, że sprawa była skomplikowana merytorycznie i wymagała wyjątkowego nakładu pracy pełnomocnika. Z tych też względów Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za I. instancję oraz 120 zł za instancję odwoławczą, stosownie do art. 98 kpc w zw. z § 9 ust. 1 pkt 1 i w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2018r., poz. 265). Wskazać w tym miejscu należy, że stawka wynagrodzenia pełnomocnika za instancję odwoławczą wynosi nie mniej niż 120 zł, nie zaś jak to przyjął Sąd Rejonowy – 90 zł.

W pozostałym zakresie apelacja pozwanego podlegała oddaleniu, stosownie do art. 385 kpc (pkt II. wyroku).

W pkt. III. wyroku Sąd Okręgowy oddalił wnioski stron o zasądzenie kosztów procesu za instancję odwoławczą, złożone w apelacji pozwanego i odpowiedzi powódki na apelację. Jak już bowiem wyżej wskazano, postępowanie toczące się na skutek uchylecia orzeczenia Sądu I instancji i przekazania sprawy temu Sądowi przez Sąd odwoławczy do ponownego rozpoznania, jest wciąż tym samym postępowaniem. Dotyczy to również ponownego etapu odwoławczego zainicjowanego apelacją którejś ze stron postępowania. Wyżej wskazane rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r., nie zawiera uregulowania, które stwierdzałoby, że jeżeli wskutek orzeczenia instancji wyższej doszło do ponownego rozpoznania sprawy w pierwszej, a następnie również drugiej instancji, profesjonalnemu pełnomocnikowi należy się odrębnie wynagrodzenia za ponowne prowadzenie sprawy w każdej z tych instancji. Mając zaś na uwadze, że Sąd Rejonowy w swoim orzeczeniu zawarł rozstrzygnięcie dotyczące również kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym, Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt. III. wyroku.